

ik droomde dat ik langzaam leefde
langzamer dan de oudste steen
het was verschrikkelijk om mij heen
schoot alles op schokte of beefde
wat stil lijkt

`k zag de drang waarmee de bomen
zich uit de aarde wrongen
terwijl ze hees en hortend zongen
terwijl de jaargetijden vlogen
verkleurende als regenbogen

ik zag de tremor van de zee
zijn zwellen en weer haastig slinken
zoals een grote keel kan drinken
en dag en nacht van korte duur
vlammen en doven flakkerend vuur

de wanhoop en welsprekendheid
in de gebaren van de dingen
die anders star zijn en hun dringen
hun ademloze wrede strijd

hoe kon ik dat niet eerder weten
niet beter zien in vroeger tijd
hoe moet ik het weer ooit vergeten